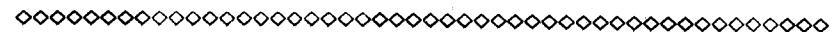

I N N H O L D

	Side
Våre annonsører	2-4
Trondhjems Turistforenings styre og komiteer	3
Helgedagskveld. — Av Arne Falkanger	9
Nybegynnermarsj i Trollheimen. — Av Inger Grimsmo Lund	11
Veitene våre. — Av Wilhelm Swensen	15
Møte med hjortenes konge. — Av Fr. Bødtker Lund	21
En dansk lærer deltager i TT's blomstertur 1955. — Av P. Schulz	23
En beveget kirkeinnvielse i 1729. — Av Olaus Schmidt	29
På fellestur med TT. — Av Berit Grill	35
På safari til Vinnufjell. — Av Per Sylow	43
Våt St. Hans. — Av Elisabeth Næumann	55
Gjætarstaven. — Av Leif Halse	57
Noen betrakninger. — Av Chr. Andersen	61
Meråkerdalen. — Av A. P. Stordalsvold	65
Olsokfest tilfjells. — Av Herbert Helgesen	69
Hva lister seg på silkesko. — Av Ø. Jystad	77
Av høyfjellets tragedier. — Av Jon Næsvold	79
Litt om sorenskrivere. — Av Magne Haave	81
Langfredag på Langvassåsen. — Av Kåre Halse	85
En fiskerhistorie på ny måte. — Av Ingemund Dale	90
Den botaniske molteplukker. — Av Hans Kristiansen	94
Sigøinerstudenter. — Av Peter Williams	97
Norges første kongeborg. — Av Magne Haave	103
Laust og fast kring Skardalen i Oppdal	107
Nå vet De at.... — Av sekretæren	111
Fotokonkurransen 1956	113
Årsberetning 1956. — Av sekretæren	115
Årsregnskap 1956. — Av forretningsføreren	131
Budsjettforslag 1957. — Av styret	135
Ruteinspektørens rapport 1956. — Av Helge Foss	139
Turkomiteens rapport 1956. — Av Per Vinje	143
Våre hedrede. — Av sekretæren	147
Trondhjems Turistforenings lover	149

H E L G E D A G S K V E L D

Av Arne Falkanger

Vi kom til Trollheimshytta langfredag og ligger over en dag, for her i hjertet av Trollheimen er en storhet over naturen og en fred og ro som gjør det naturlig å ta en hviledag. — Påskeaften, når solen begynner å dale, spenner vi skiene på bena og glir bortover furumoene til Folla. Her begynner stigningen oppover Bossvasshøgda og i sørhellingen er det allerede blitt vårlige bar-rabber med grønt tyttebærlyng rundt furustammene. Vi fortsetter og kommer forbi grå, døde kjempefuruer som har noe spøkelsesaktig over seg med sine nakne, forvridde grener. Årbødig spør vi en grånet kjempe hvor gammel den er. Sikkert tok det et århundre eller to å vokse seg så stor og etterpå har den stått der i flere menneskealdre i sin stivnede ro og ennå skal den kanskje stå slik i lang tid framover. Det er malm i den gamle gubbe. Når vi tar tak i en av grenene, kjennes det som den setter seg i spenn. Det skal makt til å knekke den og når det lykkes, lyder det som smellet av et skudd i stillheten.

Men en gang må også en kjempe gi opp. Storstormen vil komme og velte gubben overende. Selv da vil det være lenge før vær og vind får bukt med den, og mose og lyng skjuler de siste rester.

Denne trollskogen har en egen dragning. Den gir perspektiv bakover i tiden og forteller sin usentimentale historie om all skapningens livskamp. Jeg liker disse trolske gjengangerne og i dag er de særlig maleriske i ettermiddagens sol.

Fossådalen

Arne Falkanger

Det er en ideel dag og sneen har begynt å skare seg så skiene bærer godt opp. Vi er kommet ovenfor furuskogen, og de forvridde fjellbjørkene tegner seg vakkert mot den store sneflaten. Ved den lille varden på toppen av plataet setter vi oss. Folldalen ligger foran oss og den kranses av vakre fjell som lyser i kveldsolen. Like foran oss har vi Snøta. Det er selve trollslottet, fast og sikkert i formen, storslått som få andre fjell. Det gir ro i sinnet å la blikket hvile på Snøta.

Hele dalen ånder fred, helgedagsfred. Det er så stille og høytidelig at det ikke ville undre oss om det plutselig lød klokkesoner fra fjellene for å ringe påskens inn.

Så reiser vi oss stille og renner tilbake til Trollheimshytta,

«NYBEGYNNERMARSJ I TROLLHEIMEN»

Av Inger Grimsø Lund.

Fjellsommer. — Vi hadde lekt med tanken hele vinteren, den lå der og ulmet blant de hundrer av utenlandsplaner, den dirret liksom hele tiden, selv om den lå lengst på bunnen rent blendet av Italias og Spanias sol. Tre uker — usle 21 dager — stod til vår disposisjon og omhyggelig måtte de planlegges og maksimalt utnyttes. Reisebrosjyrene høpet seg opp, bunken økte i omfang jo nærmere sommeren kom, Turistforeningens Årbok druknet helt i dette myldret av eksotiske himmelstrøk og ridende kameler og pyramidenes konturer. Likevel — etter opprydding og utrensning av tvilsomme planer dukket Årboken etter frem, den ble liggende fremme og vi grep den og leste mens tankene fløt avsted mot høydene, mot ensomheten og ferie i ordets egentlige forstand.

Vi var langt fra vante fjellfolk, erfaringene våre lå i skidagene fra fjellet under gnistrende påskesol med vår egen eller andres hytte som fast tilholdssted. Hadde hørt om oppmerkede ruter, om gode hytter og senger. Aldri selv forsøkt.

Dermed var det slutt på utopiske planer, karter ble kjøpt, rask repitisjon av kompassbruk og ferien var beseglet.

Øg vi dro tilfjells, fra Oppdal gikk ferden over Okla—Storli—Innerdal—Kårvatn—Trollheimshytta—Holtenseter og ned til Surna. Og så er vi plutselig hjemme igjen, sitter og lytter til de andres beretninger fra sydlige egne, sitter med et hemmelig smil og bare drømmer tilbake til snedekte topper, kilometerlange breer,